

Margaretha in haar strijd over de opvolging in Holland en Zeeland met haar zoon Willem V. Hij streed op haar vloot, die in 1351 bij Zwartewaal, niet ver van den Briel, werd verslagen en geraakte in gevangenschap van de Kabeljauwschen. Het slot Brederode, waar Herman van den Bussche als kastelein het bevel voerde, werd nog in hetzelfde jaar belegerd, en moest aan Willem V worden overgegeven. Uit den tekst van het verdrag van overgaaf blijkt niet, dat Brederode werd verwoest. Dirk werd „geïnterneerd” op het slot te Heemskerk van zijn buurman, den heer van Heemskerk, wiens geslacht gewoonlijk even fel Kabeljauwsch was als dat van Brederode Hoeksch. Eerst in 1354 kreeg hij zijn vrijheid weer.

Onder de merkwaardigste figuren uit het geslacht Brederode behoort zeker Jan, die in 1390 zijn vader Reinout I opvolgde. Hij was gehuwd met Johanna van Abkoude. De echtelieden, wier huwelijk kinderloos bleef, en die zware schulden hadden, gingen in 1402 in een klooster. Toen de oude heer van Abkoude na eenigen tijd stierf, en een behoorlijke erfenis naliet, schijnt Jan echter geen weerstand te hebben kunnen bieden aan den roep van de wereld. Hij verliet zijn klooster, haalde zijn vrouw uit het hare, en stelde zich in het bezit van de nalatenschap van zijn schoonvader. Natuurlijk waren vele moeilijkheden daarvan het gevolg. Jan sneuvelde tenslotte in den slag bij Azincourt aan de zijde der Engelschen, en zijn vrouw overleed in een klooster. Meer misschien dan deze eigenaardige lotgevallen pleit voor Jan van Brederode dat hij als dichter wordt genoemd en zijn vertaling van een Fransch stichtelijk werk in het Nederlandsch, bewijs, dat niet alle ridders alleen houwdegens waren.

Jan werd in 1402 als heer van Brederode opgevolgd door zijn jongeren broer Walraven, stadhouder van Holland, die in 1417 aan de zijde van Jacoba van Beieren sneuvelde bij het beleg van Gorkum. Door zijn huwelijk met Johanna, erfdochter van Vianen en Ameide, kwamen deze heerlijkheden in zijn geslacht. Het groote slot Batestein bij Vianen werd nu de gewone residentie der Brederode's en de kerk van Vianen sinds den dood van Walraven hun laatste rustplaats.

Dat het oude slot aan den duinzoom bij Haarlem werd verlaten voor het kasteel bij het stadje aan de Lek is waarschijnlijk het gevolg van nieuwe rampspoeden, die de Hoeksche gezindheid der Brederode's meebracht. De minderjarige zoon, dien Walraven naliet, Reinout II, kwam onder de voogdij van zijn oom Willem van Brederode. Deze behoorde tot de aanvoerders van de legermacht, waarmee Jacoba van Beieren in 1426 het Kabeljauwsche Haarlem belegerde. Jacoba moest het beleg opbreken om bij Alfen slag te leveren tegen hertog Filips van Bourgondië. Dat had tot gevolg, „dat die Cabeljaus partije tot Haerlem dat Hoff tot Brederoeden neder worpen, dat al te schonen casteel plach te wezen”, gelijk Jan Gerbrandsz. van Leyden het in de familiekroniek uitdrukt. Ook de sloten van Heemstede en Assen-